

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

כניסת השבת	5:12	5:27	5:18	5:30
צאת השבת	6:25	6:27	6:27	6:28

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

'פרשת פרה'

המצוה וטעמייה:

בשבת הקרובה יוציאו ספר-תורה נוסף, בו יקראו ל'מפטיר' את פרשת 'פרה אדמה' (השלישית מבין 'ארבע הפרשיות הנקראות בתקופה זו), המופיעה בפרשת חקת שבספר במדבר.

נהגו לדיק בקריאת ושמיעת הפרשה, כי לדעת חלק מהפוסקים, קריאת פרשה זו היא מצוה מן התורה.

את 'פרשת פרה אדמה', שהיא טהרתם של ישראל, אנו קוראים כדי להזכיר לעם-ישראל שעליהם להספיק להטהר מטמאתם באפר 'פרה אדמה' לפני חג-הפסח, בכדי שיוכלו להקריב את קרבן הפסח בטהרה. מסבה זו 'פרשת פרה אדמה' נקראת תמיד לפני 'פרשת החדש', העוסקת במצות קרבן הפסח.

גם עתה, כאשר בעוונותינו בית-המקדש טרם נבנה, ואין לנו קרבן ואיננו יכולים להטהר, עוסקים אנו בתורת הטהרה, ונחשב לנו כאלו נטהרנו מטמאתנו והכשרנו את עצמנו להקריב קרבנותינו במועדם.

מקורות: ספר התודעה ח"א ע' רצא-רצב. מאמר מרכזי, למועדים ולימים (להגר"מ אליהו זצ"ל) פרק סב, הל' ארבע פרשיות)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

הטוב ביותר

במנהרת הזמן

"מה... מה...", נשמעו פעויות עזים, באמצע המדבר.

דיני ודיני צעדו בעקבות הקולות, ולעיניהם התגלה עדר עזים. לצדם של העזים, ישבו רכונות נשים צדקניות, ובידיהן כלי אריגה. "מה אתן עושות?", שאלה דיני בסקרנות, "ומה הבדים הללו שבידיכן?"

"נעים מאוד, שמי מרים", הציגה את עצמה אחת הנשים. היא לחצה את ידה של דיני ואמרה: "אנו עוסקות בטוית היריעות למשכן".

"זה לא קשה?", שאלה דיני באהדה.

"מה זה לעמת עבודת הפרך שהייתה לנו במצרים?", השיבה אחת הנשים וחברתה הסבירה: "מיד כאשר הודיע משה רבנו על התרומות למשכן, מהרנו להתחיל במלאכת הטויה. זה החלק שלנו לבית ה', ההולך ומוקם".

דיני ודיני התקרבו ובחנו בהתפעלות את מלאכתן של הנשים, שנעשתה בזריזות ובמקצועיות.

"איך אפשר לטוות כך את היריעות, כשהצמר על גבי העזים?", שאלה דיני בפליאה.

"זה באמת קצת יותר מסבך, אך כך החוטים טובים יותר, והיריעה יוצאת משבחת הרבה יותר", הסבירה האשה וסכמה: "כל אחד צריך לתרם מכשוריו לבית ה' ולהוספת קדשה בעולם, וכאשר נותנים לה' - יש לתת את הטוב ביותר!"

יום שכולו שבת

לפני פטירתו אמר בעל ה'ישמח משה': "גדל בטחוני בביאת משיח ותקותי החיו אותי עד היום. אלו הייתי יודע בצעירותי, כי אדקן ומשיח עדין לא יבוא, לא הייתי יכול לחיות מרב צער". (מצפים ומספרים עמ' צו)

נא לשמור על קדושת העלון

עונג שבת עם איצי ופיצי

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור; יעקב ירחי

הָאָרוֹן בְּמַזִּיבוֹז'

התשובה לארץ הקדש, בערה בלבנו של רבי זאב מקיצס. עז היה חפצו ורצונו לעלות לארץ הנבחרת, ולחונן את עפרה. מספר פעמים פנה אל רבו, רבי ישראל 'בעל-שם-טוב', ובקש את רשותו לעלות לארץ-ישראל. אולם דעתו של הבעל-שם-טוב לא היתה נוחה מכה, והוא לא נתן את הסכמתו לנסיעה.

באחד הימים, גברו בו הגעגועים והכסופים אל הארץ הקדושה, ורבי זאב החליט לצאת לדרך מיד ללא שהיות, אף מבלי להועץ ברבו.

זמן-מה אחרי צאתו מהעיר מזיבוז, פגש בו הבעל-שם-טוב, והתענגן: "להיכן מועדות פניך?". השיב רבי זאב כי הוא בדרך לארץ-ישראל.

"לא אעצר בך מלנסע, אך בקשה אחת לי אליך", אמר הבעל-שם-טוב ובקש: "אנא ממך השאר עמי במזיבוז' עד לאחר השבת, ואז תצא לדרך".

רבי זאב שקל את הדברים וראה כי אין ברשותו מספיק כסף כדי לחזר למזיבוז' ולצאת שוב לדרך. אך הבעל-שם-טוב לא ותר והציע: "אשלם לך את דמי הנסיעה ואף את כל הוצאות השבת, העקר שתתלווה אלי לשבת".

כעת, לא יכל עוד רבי זאב לסרב, והצטרף לרבו בדרך חזרה למזיבוז'.

ביום ששי, בעצומן של ההכנות לשבת, פנו הבעל-שם-טוב ותלמידו לטבל במקוה-טהרה, לכבוד שבת. כאשר יצא רבי זאב מבית הטבילה, אחזה בו התרגשות רבה. הוא הודיע לרבו כי חזר בו מכונתו לנסע לארץ-ישראל, וספר:

"כאשר טבלתי במקוה ראיתי בעיני-רוחי, כיצד נוסע אני לארץ-הקדש, מחוז חפצי. עברתי בשלום את המסע והגעתי לעיר-הקדש ירושלים. דמיתי לראות את בית-המקדש עומד בתפארתו, ושמתי פעמי לשם. נכנסתי אל העזרה, ומשם פנימה לתוך הקדש. כאשר הסתכלתי לתוך קדש-הקדשים ראיתי כי ארוכה' איננו..."

"היכן הוא ארון הקדש", שאלתי בפליאה, עדין במחזה. ואז השיבו לי כי ארוכה' נמצא במזיבוז'..."

סיים רבי זאב את ספורו ואמר: "הבנתי כי אין מקומי בארץ-ישראל, ואת הקדשה עלי לספג מהשהות במחיצתו הקדושה של הבעל-שם-טוב, שנמצא כאן במזיבוז'".

סוכריה לשבת

ששת הקנים שיצאו מהקנה האמצעי במנורה, עלו באלכסון בקו ישר, כפי שמופיע בצירוף המנורה שציר הרמב"ם. ציור הקנים בקו מתעגל הוא טעות שמקורה בצירורים שונים, כמו תבליט המנורה על שער טיטוס.

רבי יחיאל-מיכל הלוי עפשטיין

זמן: נולד בכ' בשבט תקפ"ט ונפטר בכ"ב באדר-ב תרס"ח.

מקום: נולד בעיר בוברויסק שבבלרוס (רוסיה הלבנה), ובהמשך התגורר בערים אחרות במדינה.

אודותיו: שמש כרב ופוסק הלכות, וכהן פאב-בית-דין בעיר נובוז'יבוקוב, ואחר-כך כרב העיר נובהרדוק. מכנה 'בעל ערוף השלחן', כשם חבורו הידוע על כל חלקי השלחן-ערוף. כתב חבור הלכות הקשורות למקדש וארץ-ישראל בשם 'ערוף השלחן העתיד', וחבורים נוספים. זכה לתואר 'גדול המסמיכים', פיון שרבנים רבים קבלו ממנו 'הסמכה' לרבנות.

מדבריו: אודות הדלקת נרות שבת על-ידי בנות בברכה, כתב ('ערוף השלחן' סימן רסג, ע"ז): "על הנשים מטלת מצוה זו ביותר... ובהדלקת הנר... ובנות ישראל נוהגות לברך כל אחת בעצמה אף כשהן אצל אמן".

משתעשעים

פתרו את התשבץ לפי ההגדרות, ותקבלו בשני הטורים המודגשים מילים הקשורות למשכן.

			1
			2
			3
			4
			5

- הגדרות:
- 1 מופיע בחורף, לפני הרעם.
 - 2 חלון, אבן מאירה.
 - 3 דיבר בשקט.
 - 4 אבא שלי.
 - 5 מכלי המשכן: שולחן הפנים.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 254: שבת, תרצה, חזק, קדוש, שש, סיני, יתרו. הזוכה: אברהם איזנשטיין, מגדל העמק.

לזכות החיילת בצבאות ה' חנה שינא תחי' גולדווסר

לרגל יום הולדתה, לשנת הצלחה בגשמיות וברוחניות

פתוח מהשעה 11:00 עד 1:00 אחר חצות

מבצע! 2 פיצות משפחתיות 70 ש"ח בלבד בקבוק שתיה בתוספת 5 ש"ח

American Pizza אמריקן פיצה

משלוחים חינם 08-649-60-60, 08-648-77-860

קרמיק דיפו

המותגים המובילים במחירים הזולים בישראל

מתחייבים למחירים הזולים ביותר

כ"ש: הדגן 15, א.ת. עמק שרה, טל. 08-6235522
www.ceramicdepot.co.il 1-800-244-288